

[Gottschalck-Hansen.]

vi nu også yder nok på dette alter, men landets størrelse og økonomiske bæreevne sætter sine naturlige grænser herfor.

Det foreliggende lovforslag er egentlig, synes jeg, en meget beskeden ændring, og jeg kan på det konservative folkepartis vegne tiltræde og anbefale, at det vedtages i det høje ting.

Else-Merete Ross: Af bemærkningerne til det foreliggende lovforslag fremgår det, at den forhøjelse af tilskuddet til Rask-Ørsted Fondet fra 500.000 kr. til 750.000 kr., der fandt sted i 1961, har givet fondet mulighed for i højere grad og på bedre vis at varetage de formål, som fondet efter fundatsen gerne skulle kunne opfylde. Da antallet af stillinger for videnskabsmænd ved universiteterne og de andre højere læreanstalter og forskningsinstitutioner er steget meget betydeligt de sidste år, anser bestyrelsen det for sandsynligt, at behovet for bevillinger af finansieringstilskud under fondets område vil stige yderligere i de kommende år, og ansøger derfor om forhøjelse af tilskuddet til 1.100.000 kr. Det radikale venstre er interesseret i at støtte videnskab og forskning og det i denne forbindelse så vigtige internationale samarbejde og vil derfor gerne anbefale det foreliggende lovforslag.

I bemærkningerne omtales bevillinger til trykning af videnskabelige arbejder. Det siges, at efter oprettelsen af statens almindelige videnskabsfond er der ikke indkommet så mange ansøgninger til Rask-Ørsted Fondet, men alligevel begrundes fondet sin ansøgning om forøget tilskud med at anføre det ønskelige i, at fondet på ny fik mulighed for i større omfang at yde støtte til trykning af videnskabelige arbejder. For en lægmand er det svært at vurdere: kan videnskabsmænd lige så vel søge videnskabsfondet som Rask-Ørsted Fondet om tilskud til oversættelse og trykning af videnskabelige afhandlinger? Hvad er afgørende for, om de gør det ene eller det andet? Er der en faglig opdeling, der bevirker, at man ansøger det ene sted fremfor det andet?

Jeg er godt klar over, at Rask-Ørsted Fondet i modsætning til videnskabsfondet giver støtte til almindelige studieformål, f. eks. til gæsteforelæsninger og studie-

ophold for fremmede videnskabsmænd her i landet, og giver tilskud til danske videnskabsmænds deltagelse i kongresser o. lign. i udlandet og til videnskabelige tidsskrifter o. s. v. Fondet har opgaver nok, som berettiger til forøget tilskud. Mit spørgsmål drejer sig udelukkende om, hvorfor nogle søger tilskud til oversættelse og trykning af videnskabelige afhandlinger hos Rask-Ørsted Fondet og andre hos videnskabsfondet.

Da vi sidst behandlede Rask-Ørsted Fondet i det høje ting, rejste jeg spørgsmålet om det rimelige i at have en bestyrelse på 26 medlemmer til at forvalte et fond af denne størrelse. Er det ikke spild af tid og papir at lade alle ansøgninger, alle indstillinger, alle rapporter fra ansøgerne om, hvad de har brugt bevillingen til, duplikere og tilstille 26 bestyrelsesmedlemmer, således at hvert af disse modtager ca. 1.000 dupliserede ark årlig? Burde vi ikke i udvalget overveje, om antallet af bestyrelsesmedlemmer kunne skæres ned?

Folketinget vælger 8 medlemmer. Hvis det overhovedet er nødvendigt at have medlemmer fra folketinget i bestyrelsen, kunne dette tal da vist sættes noget ned. Jeg ved godt, at den oprindelige idé med at lade folketingets medlemmer deltage i bestyrelsen var at skabe en forbindelse mellem videnskab og politikere, og det er naturligvis en udmærket idé; men mon kontakten ikke kunne etableres på en anden og mere effektiv måde? I statens almindelige videnskabsfond, som forvalter langt større midler, sidder der, så vidt jeg ved, ingen folketingsmedlemmer, men folketinget får en årlig beretning plus regnskabet. Det er et spørgsmål, om det ikke også burde være fremgangsmåden med hensyn til Rask-Ørsted Fondet, men det er jo muligt, at vi kan drøfte det i udvalget.

Selve forhøjelsen af fondets midler kan mit parti absolut tilslutte sig.

Morten Lange: Det er jo en beskeden forhøjelse, der her stilles forslag om, når man tager i betragtning den samtidige stigning i antallet af forskere, så der skal fra mit partis side ikke være nogen som helst vanskelighed ved at støtte det foreliggende lovforslag. Man kunne naturligvis have givet sig til at foretage selvstændige beregninger med henblik på, om man